

Legeforeningen ser fremover



Fra foreningen

Landsstyremøtet i Sandefjord ble den nye plattformen Legeforeningen trengte for å møte de store utfordringer vi står overfor, ikke minst på grunn av den statlige omorganisering. Det er derfor gledelig at landsstyredelegatene reiste hjem med følelsen av at de hadde vært med på et konstruktivt og godt møte.

Samtidig med landsstyremøtet tiltrådte den nye regjeringen, og vi hilser Dagfinn Høybråten velkommen tilbake som helseminister. Bortsett fra at Sosial- og helsedepartementet nå blir delt i to selvstendige departementer, er det så langt ikke kommet signaler som tyder på at de reformer Tore Tønne var godt i gang med, skal endre kurs.

En av de mange utfordringer vi står overfor i det nye sykehusregimet, er styrkingen av utdanning, kompetanseutvikling og forskning. Dette var tema for landsstyrets helsepolitiske debatt, der vi ønsket å få belyst hvordan et styre for en kompetansebedrift møter en slik utfordring. En foreløpig konklusjon er at debatten må tas om igjen når de regionale foretaksstyrene har fått struktur og ledelse på plass. I år ble det for tidlig.

Spesialisthelsetjenestereformen dominerte på mange måter landsstyret. Ikke bare er det en reform som gir mer enn halvparten av våre medlemmer ny arbeidsgiver eller avtalepartner, det er også en reform som stiller nye krav til vår organisasjonsstruktur. De regionale helseforetak er etablert, men ikke sementert. Regjeringen kan gjennom forskrift endre regioninndelingen. Det er neppe noen hemmelighet at mange, også i departementet, synes det ville være logisk å ha et eget foretak for Oslo-området. Legeforeningen må kunne operere på det regionale nivå, uansett inndeling. Uten å forskuttere resultatet av forhandlinger om ny hovedavtale, er det naturlig å tenke seg at det vil bli et system med konserntillitsvalgte som kan få viktige oppgaver i spørsmål om funksjonsfordeling og ressursdeling. Slike konserntillitsvalgte vil ikke være de samme, og heller ikke ha samme funksjon, som ansatterepresentantene i styrene. Disse er per definisjon ikke tillitsvalgte, men fullverdige styremedlemmer som på selvstendig grunnlag må være med å fatte vedtak i styrene.

For å styrke det regionale nivået, vedtok landsstyret at det umiddelbart skal etableres interimsutvalg av tillitsvalgte i hver region, bestående av en landsrådsrepresentant fra hver av Yngre legers forening, Norsk overlegeforening og Praktiserende Spesialisters Landsforening, samt representanter fra fyl-

kesavdelingene i den enkelte region. Interimsutvalgene opphører når vi eventuelt får på plass en ny organisasjonsstruktur.

Organisasjonsdebatten ble landsstyremøtets hovedtema. Den viktigste konklusjonen er at det var bred enighet om nødvendigheten av og ønskeligheten i å bevare Legeforeningen som en samlet organisasjon som ivaretar både de faglige og de fagpolitiske interessefeltene. Det var heller ingen uenighet om at det vil være nødvendig å formalisere spesialforeningenes og den faglige kompetanses delaktighet i Legeforeningens arbeid. Denne kompetanse brukes også i dag i utstrakt grad, men mer på et ad hoc-nivå. Det gjør medvirkningen mer usynlig og mindre forpliktende.

Ikke uventet nedsatte landsstyremøtet et nytt organisasjonsutvalg. Dette er imidlertid ikke et utvalg som skal ut på en lang ørkenvandring. Dets første oppgave blir å se på Legeforeningens organisering av tillitsvalgtapparatet og hvordan sekretariatsfunksjoner kan tilpasses en eventuelt ny organisasjon. Denne del av innstillingen skal være ferdig 1. februar 2002, med tanke på landsstyrebehandling primo juni samme år. Deretter skal utvalget gjennomgå Legeforeningens organisasjonsmessige oppbygging for å vurdere om den er tilpasset de eksterne og interne utfordringer Legeforeningen står overfor. Utvalgets vurdering og eventuelle forslag til nødvendige lovendringer skal foreligge tidsnok til å kunne behandles på landsstyremøtet våren 2003.

Sist Legeforeningen endret sin organisasjon, i 1993, skjedde dette etter en mangeårig prosess i tre utvalg. Den gang var fortsatt verden relativt statisk. Nå skjer endringene omkring oss i stort tempo og ikke alltid like forutsigelig. Også Legeforeningens organisasjon må tilpasses denne dynamikk. Vi må få en struktur som gjør det mulig raskt å skifte fokus og innrette arbeidet i organisasjonen mot de utfordringer som kommer, enten det er på nasjonalt, regionalt eller lokalt nivå.

Hans Petter Aarseth
president